

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718201490
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1718201490.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Tótha a členov senátu JUDr. Lýdie Noskovičovej a JUDr. Paulíny Pacherovej, v exekučnej veci oprávneného (otca): C. G. Č., L. XX.XX.XXXX, J. Q. Č.. XXX/XX, D., zastúpeného: JUDr. Vladimír Sidor, advokát so sídlom Železničná č. 4/A, Hlohovec, proti povinnej (matke): C. Č., L. XX.XX.XXXX, J. K. Č.. XXX/X, C., zastúpenej: Mgr. Gabriela Nováková, advokátka so sídlom A. H. Škultétyho č. 5, Veľký Krtíš, o výkon rozhodnutia upravujúceho styk rodičov k maloletému dieťaťu: C. Č., L. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, so sídlom Moyzesova č. 2, Pezinok, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č. k. 22Em/3/2018-476 zo dňa 21.01.2020, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Pezinok č. k. 22Em/3/2018-476 zo dňa 21.01.2020 potvrdzuje.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie opierajúc sa cez ustanovenie § 373 a § 378 zákona NR SR č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej tiež „CMP“) o § 37 ods. 2 zákona NR SR č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, uložil rodičom maloletého C. Č., L.Y. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie s tým, že obaja rodičia sú povinní podrobiť sa sociálnemu a rodičovskému poradenstvu v Centre pre deti a rodinu, Nová 9, Pezinok po dobu 3 mesiacov, štyrikrát v každom kalendárnom mesiaci.

1.1. K uloženiu výchovného opatrenia okresný súd pristúpil po nariadení výkon rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 12P/389/2015-447 zo dňa 23.06.2017, vykonateľného dňa 04.06.2018 (ďalej len „Exekučný titul“), ktorým bolo rozhodnuté vo výroku:

- I. o zverení maloletého C. do osobnej starostlivosti matky.

- V. o práve otca stretávať sa s maloletým C. v čase:

- každý párný víkend v kalendárnom roku od piatku od 18,00 hod do nedele do 17,00 hod.,

- počas letných mesiacov každý kalendárny rok od 01.07. od 18,00 hod do 15.07. do 17,00 hod.,

- počas letných mesiacov každý kalendárny rok od 01.08. od 18,00 hod do 15.08. do 17,00 hod.,

- každý kalendárny rok v čase od 25.12. od 18,00 hod. do 30.12. do 17,00 hod.,

- počas Veľkonočných sviatkov každý kalendárny rok od Veľkonočného štvrtka od 18,00 hod. do nedele do 18,00 hod.,

- počas jarným prázdnin každý párný kalendárny rok od prvého dňa prázdnin vyhlásený Vyhláškou MŠ SR od 10:00 hod. do posledného dňa prázdnin do 17,00 hod.,

a to vždy tak, že v uvedené dni a hodiny si otec maloletého prevezme v mieste obvyklého pobytu matky a maloletého v uvedené dni a hodiny vráti späť matke v mieste obvyklého pobytu maloletého dieťaťa

a matky. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne a včas pripraviť, odovzdať otcovi poukaz zdravotného poistenia a cestovný pas maloletého.

1.2. Pri uložení výchovného opatrenia prvoinštančný súd vychádzal z výsledkov úkonov (z výzvy na dobrovoľné plnenie súdom upraveného styku, z predvolaní účastníkov konania) smerujúcim k dobrovoľnému splneniu povinnosti. Počas konania kolízny opatrovník maloletého skonštatoval, že aj napriek uloženému výchovnému opatreniu v konaní pred Okresným súdom Pezinok sp. zn. 12P/155/2018, sú medzi rodičmi neustále konflikty. Ktoré vníma i maloletý, ktorý uviedol, že sa s otcom stretáva, chodí k nemu rád, ale prekážajú mu stresujúce situácie, ktoré zažíva, keď sa spolu rodičia stretnú.

1.3. Kolízny opatrovník maloletého sa v predmetnej veci vyjadril tak, že rodičmi maloletého je informovaný o priebehu preberania a odovzdávania maloletého a má za to, že maloletý čelí zo strany rodičov stresovým situáciám. Rodičia spochybňujú psychický stav toho druhého, vzájomne sa obviňujú zo zlyhaní a z obštrukcií pri realizácii styku otca s maloletým.

1.4. Okresný súd mal za preukázané, že rodičia nie sú schopní navzájom komunikovať o výchove a starostlivosti o dieťa, nedokážu akceptovať úlohu druhého rodiča vo výchove a starostlivosti maloletého, čo považoval za opodstatnený dôvod pre uloženie predmetného výchovného opatrenia, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie rodičov vo veciach výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému v tej miere, aby nedochádzalo k negatívnej psychickej záťaži maloletého, ktorý je v starostlivosti psychológov od roku 2011.

2. Uznesenie o uložení výchovného opatrenia v zákonnej lehote napadol odvolaním oprávnený, poukazujúc na predchádzajúce obštrukcie spojené s realizáciou styku s maloletým, na súdnom rozhodnutí rodičom nariadené podrobenie sa poradenstvu v občianskom združení TENENET, po ktorom povinná nebola schopná žiadnych ústretových krokov vedúcich k dobrovoľnému plneniu súdom uloženéj povinnosti.

2.1. Prvoinštančnému súdu vytykal neexistenciu splnenia podmienok pre uloženie výchovného opatrenia i oprávnenému, keďže mal za to, že v konaní nebolo preukázané jeho nevhodné správanie, resp. porušovanie povinností rodiča.

2.2. Ostatne rozhodnutiu vytykal neprimerané zaťaženie otca, ktorý pracuje na území Českej republiky a na územie Slovenska prichádza len z dôvodu, aby mohol s maloletým tráviť čas.

3. Povinná sa k doručenému jej odvolaniu oprávneného vyjadrila v tom smere, že nariadené výchovné opatrenie akceptuje a aktívne Centrum pre deti a rodinu kontaktovala.

4. Kolízny opatrovník maloletého sa k odvolaniu oprávneného vyjadril tak, že komunikácia medzi rodičmi maloletého je dlhodobo výrazne narušená. Vzhľadom na tento stav bolo už v minulosti nariadené výchovné opatrenie - podrobiť sa poradenstvu v akreditovanom subjekte TENENET Senec, na obdobie jedného roka. Zo záverečnej správy tohto subjektu vyplynulo, že nariadené výchovné opatrenia nespĺnilo svoj účel, nakoľko u matky nenastala zmena postoja k vzájomnej komunikácii medzi rodičmi, počas celého roka. Vzhľadom sa situáciu v rodine kolízny opatrovník písomne navrhol vykonať v konaní pred Okresným súdom sp. zn. 42P/86/2018 súdnoznalecké dokazovanie z odboru psychológie a psychiatrie pre deti a dospelých zamerané predovšetkým na posúdenie aktuálneho psychického stavu maloletého a oboch jeho rodičov. Vzhľadom k vyššie uvedenému kolízny opatrovník nevedel správanie otca a matky objektívne vyhodnotiť.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona NR SR č. 160/2016 Z. z. Civilný sporový poriadok / ďalej tiež „CSP“/), prejednal vec v rozsahu predpokladanom v § 65 CMP), bez nariadenia pojednávania, v súlade s ustanovením § 385 CSP (použiteľného cez § 2 ods. 1 CMP), oboznámil sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi uvedenými v odvolaní oprávneného a dospel k záveru, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je súladné so zákonom a záujmom maloletého a teda je procesne a vecne správne.

6. Odvolací súd po oboznámení sa s napadnutým uznesením, exekučným titulom, ale i s celým obsahom súdneho spisu Okresného súdu Pezinok sp. zn. 22Em/3/2018 konštatuje, že v konaniach vo veciach maloletých je prvoradým záujem dieťaťa a tento ako, taký je nadradený záujmu rodičov. Týmto záujmom je priaznivý vývoj maloletého po intelektuálnej, citovej a zdravotnej stránke.

6.1. V konaní je nespornou skutočnosť, že exekučným titulom upravený styk oprávneného s maloletým sa nerealizuje v súdom upravenom rozsahu a kvalite; je sprevádzaný konfliktami rodičov za účasti maloletého, ktorý napätú situáciu medzi rodičmi veľmi citlivo vníma. Tento fakt ostatne mal za následok nariadenie výkonu rozhodnutia, teda nariadenie núteného realizovania súdom uložených povinností.

6.2. Keďže úlohou súdu vo veciach maloletých je činiť také opatrenia, ktorými sa dá predpokladať dosiahnutie dobrovoľného splnenia povinností a možnosť vyhnúť sa vlastnému uskutočneniu výkonu, odvolací súd hodnotí uloženie výchovného opatrenia obom rodičom a to i napriek negatívnemu výsledku predchádzajúceho výchovného opatrenia, ako v plnej miere akceptovateľné. Je nutné si uvedomiť, že uložené výchovné opatrenie, na rozdiel od predchádzajúceho, je uložené v konaní o výkon rozhodnutia, kedy nedostatočná snaha rodičov akceptovať vykonávaný exekučný titul môže mať za priamy následok jeho nútené uskutočnenie.

6.3. V predmetnej veci uskutočnenie výkonu rozhodnutia nie je obsiahnuté v uznesení o nariadení výkonu rozhodnutia, čo je potrebné hodnotiť ako pokus súdu vo veciach maloletých o akési zmierlivé riešenie vzniknutej situácie medzi rodičmi, ktoré ostatne môže viesť k dobrovoľnému realizovaniu uložených povinností a uvedomeniu si potreby spoločnej komunikácie účastníkov konania ako rodičov ohľadne starostlivosti o ich spoločné dieťa.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 372 CMP, účastníkmi konania o výkone rozhodnutia sú maloletý, ten, kto je z exekučného titulu oprávnený a povinný.

Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Podľa § 378 CMP, po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo súčasne s vydaním tohto uznesenia môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinností.

Podľa § 380 CMP, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd požiadať príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, prípadne príslušný orgán obce o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu poskytnutie súčinnosti pri preverení týchto dôvodov.

Podľa § 37 ods. 2 písm. d) ZoR, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: - uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že úlohou vykonávacieho súdu pri nariadení výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých nie je riešiť antagonistické postoje rodičov a z nich plynúci boj o dieťa, ale jeho úlohou je zabezpečiť rozhodnutím určený výkon rodičovských práv (práva podieľať sa na výchove dieťaťa a práva stretávať sa s ním) a zabezpečiť právo dieťaťa na v exekučnom titule určený styk s oboma rodičmi.

8.1. Z Exekučného titulu vyplýva, že dôvodom jeho vydania je potreba takejto úpravy styku rodičov s maloletým dieťaťom práve v záujme maloletého dieťaťa, nakoľko vzťahy rodičov sú vážne narušené, bez garancie rešpektovania potrieb dieťaťa a podmienok vytvárania a rozvoja vzájomných väzieb maloletého s oboma rodičmi.

8.2. Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedenú právnu argumentáciu ale i to, že v konaní bolo preukázané, že dôvodom zlyhávania plnenia súdom uložených povinností upravujúcej styk otca s maloletým je vzájomná averzia rodičov maloletého a ich vzájomná neschopnosť komunikovať. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako vecne správnym v plnej miere stotožňuje majúci na zreteli, že pred uskutočnením výkonu rozhodnutia neboli ešte v dostatočnej miere využité (s výnimkou pokuty) všetky vhodné represívne prostriedky pre dosiahnutie akceptovania súdneho rozhodnutia.

9. Nad rámec odvolania je potrebné upozorniť na skutočnosť, že uloženie výchovného opatrenia nie je obmedzením otca realizovať jeho právo na styk s maloletým. V prípade, že jeho styku s maloletým v určenom rozsahu bude povinnou bránené, úlohou súdu prvej inštancie bude pokračovať v konaní o výkon rozhodnutia v intenciách ustanovení § 378 a nasl. CMP.

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 52 CMP, kedy ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie avšak v konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku nemá žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak a ustanovenie § 391 CMP predpokladá, že o náhrade trov konania rozhoduje súd až v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje, čo nie je tento prípad.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).